

μερον! παρὰ τὸ δρύφακτον τοῦ Κεραμεικοῦ.
— «Ναί, ἀνεφώνησεν ἡ Ὀρτενσία· σοῦ τὸ ὀρκίζομαι, ἡ Κλαρίσσα, σοῦ τὸ ὀρκίζομαι Μαρία· μετὰ δέκα ἔτη θὰ εὐρεθῶ εἰς τὸ δρύφακτον τοῦ Κεραμεικοῦ. Θὰ εἶσαι ἐκεῖ, Μαρία;

— Ἀμφιβάλλεις, Ὀρτενσία; ἀμφιβάλλεις, Κλαρίσσα;

— Γεώργιε, εἶπεν ἡ Ὀρτενσία πρὸς τινὰ τῶν κηπουρῶν, ὅστις ἔτυχεν ἐκεῖ, ἔσο μάρτυς τοῦ ὅρκου μας. Ἐγώ, ἡ Κλαρίσσα καὶ ἡ Μαρία ὀρκίζομεθα νὰ συναντηθῶμεν μετὰ δέκα ἔτη, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν αὐτὴν ὥραν, τὴν ἑκτὴν ὥραν τῆς ἐσπέρας, πρὸ τοῦ δρύφακτου τοῦ Κεραμεικοῦ.

Καὶ ἡ Μαρία ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Ἐκουέν.

Μετὰ τρεῖς μῆνας, ἡ Κλαρίσσα ἐξῆλθεν ὁμοίως καὶ συνεζεύχθη. Δὲν εἶχε παρέλθει ἔτος μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς Κλαρίσσης, ὅτε ἀπέσυραν τὴν Ὀρτενσίαν ἐκ τοῦ παραθαλάσσιου τῆς κυρίας Καμπάν, περαιώσαντες τὰς σπουδὰς της.

Δέκα ἔτη! Δέκα ἔτη διέρχονται ταχέως ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι τὶς εὐτυχὴς ὡς ἡ Κλαρίσσα. Πάντες ὠμίλουν περὶ τῆς πολυτελείας τοῦ οἴκου της καὶ τῶν εὐγενῶν αὐτῆς τρόπων· τέλος, ἐρρίφθη μετὰ τῆς πομπῆς ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ τοῦ συζύγου, ἐκ τῶν πλουσιωτάτων τραπεζιτῶν τῆς Εὐρώπης, ὥστε μετὰ μικρὸν ἀπώλεσαν τὰ ἔχνη της.

Ἐὰν δέκα ἔτη εἶναι μία ἡμέρα ἐν τῷ βίῳ εὐτυχοῦς γυναικός, τί εἶναι διὰ μετὰ γάμῳ δέσποιναν οἷα ἐγένετο ἡ Ὀρτενσία, ἥτις εἶχε πλέον ἢ χρυσόν, ἥτις εἶχε τίλους καὶ οὐδένα ἐβλεπεν ὑπεράνω αὐτῆς; Ὡς πρὸς τὴν πτωχὴν Μαρίαν, αὕτη δὲν εἶχεν οὔτε ὀχήματα, οὔτε οἶκον, ὡς ἡ Κλαρίσσα καὶ ἡ Ὀρτενσία, ἀλλὰ μόνον γέροντα πατέρα νὰ κοιμίζεται καὶ νὰ ὀδηγῇ εἰς τὸν ἥλιον, τὸν ὅποιον τόσον πολὺ ἀγαπῶσιν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὸν ἴδωσι.

Τέλος ὁκτὼ παρῆλθον ἔτη, ἐννέα ἔτη, καὶ ἦλθε τὸ δέκατον, ἔφθασεν ἡ συμπεφωνημένη ἡμέρα, ἡ ἐπίσημος ἡμέρα καθ' ἣν αἱ τρεῖς φίλοι τοῦ Ἐκουέν εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ συναντηθῶσιν εἰς τὸ δρύφακτον τοῦ Κεραμεικοῦ, οἷα δὴ ποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ συμβαίνοντα τοῦ βίου των.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔτυχε κυριακὴ· ἦτο φθινόπωρον, οἱ κῆποι τοῦ Κεραμεικοῦ ἐχρυσίζοντο ὑπὸ τῶν κιτρίνων φυλλωμάτων· ἦσαν, ὡς πάντοτε, ὀπισθεν τῶν κιγκλίδων τὰ μεγάλα δένδρα, ὀπισθεν τῶν δένδρων τὰ ἀγάλματα, ἐν μέσῳ τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀγαλμάτων πῆδακες ὕδατος, ἀριστερὰ τὸ παλάτιον καὶ εἰς τὸ βάθος ἡ χρυσὴ στέγη τῶν Ἀπομάχων.

Ἀς σταθῶμεν παρὰ τὸ δρύφακτον τοῦ Κεραμεικοῦ καὶ ἄς ἀναμείνωμεν. Ἰδοὺ ἡ ὥρα· ἔκτε παρὰ τέταρτον. Οὐδεὶς ἔτι φαίνεται· ἔκτε ὥρα παρὰ πέντε· οὐδεὶς ἀκόμη.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν φίλια ἐπὶ τῆς γῆς!

Ἐκτε ὥρα παρὰ ἐν λεπτόν, ἀλλ' οὐδεὶς! οὐδεὶς!

Ἐκτε ὥρα!

Ὅχημα, ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενον, σταματᾷ· μετὰ ἵππους ἀγγλικούς, μετὰ χρυσοὺς τροχοὺς· ἡ θυρὶς ἀνοίγεται.

Γυνή, νεωτάτη ἔτι, καταβαίνει καὶ παρατηρεῖ περὶ αὐτὴν· εἶναι ὠραία, εἶναι πολυτελῶς ἐνδεδυμένη. Οἱ διαβάται συνωθοῦνται περὶ τὸ δρύφακτον ὅπως τὴν ἰδωσιν.

Ἡ κυρία αὕτη εἶναι ἡ Μαρία, ἡ πτωχὴ Μαρία, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, τοῦ τυφλωθέντος ἐν τῇ ἐκστρατεῖᾳ τοῦ Ρήνου. Πῶς, εἶναι τόσῳ πλουσία; Ἰδοὺ· ἡ αὐτοκρατορία κατέρρευσε, ἡ δὲ Ἐπανόρθωσις ἀπέδωκεν εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς Μαρίας ὅλα τὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἡ ἐπανάστασις εἶχε δημεύσει.

Εἴπομεν ὅτι δέκα παρῆλθον ἔτη. Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Ναπολέοντος παρῆλθε μετ' αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐνῶ ἡ Μαρία ἀνεζήτει περὶ αὐτὴν, γυνὴ τις, φέρουσα πτωχὴν ἐσθῆτα, ἥς ἡ καθαριότης δὲν ἀπέκρυπτε τὴν πενιχρότητα, τὴν ἐχαιρέτισε μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐπλησίασεν αὐτὴν μετ' ἐνδοιασμῶν.

Ἡ Μαρία ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Κλαρίσσης.

Ἡ Κλαρίσσα, ἡ θυγάτηρ τοῦ στρατηγοῦ, ἡ πλουσία Κλαρίσσα, ἦτο κατεστραμμένη πρὸ πολλοῦ. Συνεπεῖα ἀτυχῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ σύζυγός της ἐχρεωκόπησε καὶ ἔφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Θὰ μὲ διηγῇθῃς τὴν ἱστορίαν σου εἰς τὸ μέγαρόν μου, διέκοψεν ἡ Μαρία· δὲν θὰ μὲ ἀφήσῃς πλέον, γενοῦ καὶ πάλιν ἡ φίλη μου· ἤμην πτωχὴ εἰς τὸ Ἐκουέν καὶ μὲ ἡγάπας· εἶμαι ἤδη πλουσία· μὴ εἶσαι μᾶλλον ἐμοῦ ὑπερήφανος, δέχθητι τὴν ἰσότητά τοῦ Ἐκουέν.

— Καὶ ἡ Ὀρτενσία!

— Καὶ ἡ Ὀρτενσία!

— Ἡ εὐρεῖς τί ἦτο! εἶπεν ἡ Μαρία στεναζούσα.

— Ἡ εὐρεῖς τί εἶναι! προσέθηκεν ἡ Κλαρίσσα καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν της ἔρρευσε δάκρυ.

Ἐν τῷ διαστήματι τῶν δέκα ἐτῶν, ἡ πτωχὴ Μαρία ἐγένετο πλουσία· ἡ βαθύπλουτος Κλαρίσσα ἐστερεῖτο τῶν ἀναγκαίων, καὶ ἡ Ὀρτενσία ἐκλαίεν ἐν μακρᾷ ἐξορίᾳ ἐν Γερμανίᾳ.

— Δὲν ὀνομάζεσθε Μαρία;

— Δὲν ὀνομάζεσθε Κλαρίσσα;

Ὁ ἀποτείνων τὴν ἐρώτησιν ταύτην εἰς τὴν Κλαρίσσαν καὶ εἰς τὴν Μαρίαν ἦτο ὁ κηπουρὸς Γεώργιος, ὁ μάρτυς, ὃν ἐπεκαλέσθησαν αἱ τρεῖς φίλοι κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ χωρισμοῦ ἐν Ἐκουέν.

— Τοῦτο εἶναι δι' ὑμᾶς, τοῦτο δὲ δι' ὑμᾶς, εἶπεν ὁ κηπουρὸς.

Καὶ ὁ Γεώργιος ἐγένετο ἄφαντος.

Αἱ δύο φίλοι ἤνοιξαν τὰς μικρὰς θύκας, ἄς ὁ πρῶν κηπουρὸς τοῦ Ἐκουέν ἐνεχείρισεν εἰς αὐτάς.

Ἐν τῇ πρώτῃ θύκῃ περιείχετο τὸ ἡμισυ τοῦ στέμματος τῆς Ὀρτενσίας,

πρῶν βασιλείας τῆς Ὁλλανδίας καὶ νύμφης τοῦ Ναπολέοντος, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ θύκῃ τὸ ἕτερον ἡμισυ!

ΑΡ. Β.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίας Χρυσῆς Γ. Τσιτσινάκη καὶ Ἀφροδίτης Γρηγοριάδου καὶ κ. Ἀνδρέαν Μικέλην, Διονύσιον Σολωμῶνιδην, Νικόλ. Π. Σαρρῆν, Κωνστ. Ζερβουδάκη, Ι. Δ. Μόσχον, Χ. Χρυσοβέργην καὶ Γεράσι. Λυκιαρδόπουλον. Συνδρομαὶ ὡμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γεώργ. Βενάρδον. Ἐλήφθη συνδρομὴ σας. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Αναγνωστόπουλον. Σειρά· Ἀπομνημονευμάτων· καὶ λ/σμός ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Κολποδίνον. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀντωνιάδην καὶ Σα. Τὰ φυλλάδια τῶν Ἀπομνημονευμάτων ἀποστέλλονται τακτικῶς. Ἡ ἐπιθυμία σας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ, διότι δὲν εἶνε ἔτοιμα. — κ. Κ. Μενεξῆν. Ἀντίτιμον φύλλον Ἀπομνημονευμάτων ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Σημειώσατε, ὅτι τὰ φύλλα σας πέμπονται τακτικῶς. — κ. Λεωνίδαν Σωτηρόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον φύλλον Ἀπομνημονευμάτων. — κ. Ἀνδρέαν Π. Σύψαμον. Ἀντίτιμον ἐλήφθη. Ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἀντώνιον Παπαδόπουλον. Ἐλήφθη ἡ ἐπὶ Παρισίων ἐπιταγή. Ἐγράψαμεν. — κ. Γεώργιον Π. Κοκκινάκη. Ἐλήφθη συναλλαγματικὴ ἀντίτιμον φύλλον Ἀπομνημονευμάτων. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Γ. Ἀποστολίδην. Ἐλήφθη ταχ. ἐπιταγή. Ἀποδείξεις καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν. — Μιχ. Βλαντῆν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Πάστραν. Τὰ φύλλα ἀπεστάλησαν καὶ ἀποστέλλονται τακτικῶς. Προσπαθήσατε νὰ ἀνακαλύψῃτε τὴν αἰτίαν τῆς καθυστέρησεως· ἡμεῖς ματαίως μέχρι τοῦδε ἐκοπιᾶσαμεν. — κ. Δ. Τσικουρίαν. Ἐγράψαμεν ὅτι ἐλήφθησαν. — κ. Π. Δ. Δούμουραν. Ἐγράψαμεν τῷ κ. Α. Μπουλαντζῆ. — κ. Σπ. Μοάτσον. Ἀποδείξεις σας ἀπεστάλη τῷ κ. Α. Πασχάλη. — κ. Ἐμ. Βενιαρέλλη. Ἐλήφθησαν δρ. 30.60. Ὁ λογαριασμός εἶνε ἀκριβής. — κ. Δ. Μοσχόβη. Ἐλήφθη ἐπιστολή σας. Ἐγράψαμεν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κυρίαν Εὐαγγελίῳ Γκίτση. Ἀπόστολ. Ἡ ἀγγελία, περὶ ἧς γράφετε, ἀφορᾷ τὴν «Μυθιστορικὴν Ἀνθοδέσμη» τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ 5')

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

Χαρτόδετον φρ. 1 — Χρυσόδετον φρ. 8

Διὰ τὰς ἐπαρχίας:

Χαρτόδετον φρ. 3 80. — Χρυσόδετον φρ. 4 80

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ 10